

Arrest

nr. 73 240 van 13 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X die verklaren van Irakese nationaliteit te zijn, op 11 januari 2012 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie van 3 januari 2012 houdende beslissingen tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag en bevelen om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissingen tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 januari 2012 om 15.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. JANSSENS die loco advocaat P. ROBERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D.VAN DER BEKEN die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekende partijen dienden een eerste asielaanvraag in op 25 januari 2008 die op 3 juni 2008 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingestatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest van 31 oktober 2008.

Op 9 januari 2009 dienden verzoekende partijen een tweede asielaanvraag in. Op 20 februari 2009 werd door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beslist deze aanvraag niet in overweging te nemen.

Op 6 december 2010 dienden verzoekende partijen een derde asielaanvraag in. Op 27 april 2011 neemt de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot niet inoverwegingname van de asielaanvragen gekoppeld aan een bevel om het grondgebied te verlaten dezelfde dag ter kennis gebracht .

Op 16 november 2011 dienden verzoekende partijen een vierde asielaanvraag in. Op 3 januari 2012 neemt de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot niet inoverwegingname van de asielaanvragen gekoppeld aan een bevel om het grondgebied te verlaten dezelfde dag ter kennis gebracht

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

“(…)

Overwegende dat de betrokkene op 25 februari 2008 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 10 april 2008 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 3 juni 2008 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 31 oktober 2008 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 9 januari 2009 een tweede asielaanvraag indiende en er voor hem een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 februari 2009, dat deze werd ingetrokkene op 12 februari 2009, dat op 20 februari 2009 opnieuw een weigering tot inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Overwegende dat de betrokkene op 6 december 2010 een derde asielaanvraag indiende en er voor hem een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 27 april 2011. Overwegende dat de betrokkene op 16 november 2011 een vierde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene internetartikels naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de naam van de betrokkene hierin niet wordt vermeld, dat ze geen betrekking hebben op de betrokkene persoonlijk, dat ze algemeen van aard zijn. Overwegende dat de betrokkene van zijn familie heeft vernomen dat zij en hun huis werden aangevallen werden waarbij opgemerkt moet worden dat informatie van de familie van de betrokkene geen officieel door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangt, dat het loutere en gemakkelijke beweringen zijn van de betrokkene. Overwegende dat de betrokkene ingaat op het feit dat de betrokkene en zijn echtgenote christen zijn waarbij opgemerkt moet worden dat deze afkomst reeds naar voren werd gebracht tijdens de eerste asielaanvraag van de betrokkene, dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene desondanks definitief werd afgesloten door het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 31 oktober 2008, dat zowel het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in haar beslissing dd. 3 juni 2008 als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest dd. 31 oktober 2008 de vluchtelingenstatus

weigerden aan de betrokkene en eveneens de subsidiaire bescherming weigerden, dat de betrokkene deze conclusies niet weerlegt. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan vaneen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

(...)”

“(...)”

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de Koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten. Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet De persoon die verklaart te heten Sirop Bozo Sako geboren te Zakho, op (in) 03.0t1980 en van nationaliteit Irak te zijn, het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort van Irak voorzien van een geldig visum. Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden, Zwitserland Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta 1 om de volgende reden : Kan met eigen middelen niet wettelijk vertrekken Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden : Gezien de betrokkene op het moment van het nemen van deze beslissing enkel een nationaliteitsbewijs en een identiteitskaart toonde om te pogen haar identiteit en nationaliteit aan te tonen, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs van haar nationale autoriteiten te bekomen.

(...)”

“(...)”

Overwegende dat de betrokkene op 25 februari 2008 een eerste asielaanvraag indiende en haar dossier op 10 april 2008 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 3 juni 2008 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 31 oktober 2008 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 9 januari 2009 een tweede asielaanvraag indiende en er voor haar een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 februari 2009, dat deze werd ingetrokkene op 12 februari 2009, dat op 20 februari 2009 opnieuw een weigering tot inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Overwegende dat de betrokkene op 6 december 2010 een derde asielaanvraag indiende en er voor haar een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 27 april 2011. Overwegende dat de betrokkene op 16 november 2011 een vierde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene internetartikels naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de naam van de betrokkene hierin niet wordt vermeld, dat ze geen betrekking hebben op de betrokkene persoonlijk, dat ze algemeen van aard zijn. Overwegende dat de betrokkene ingaat op het feit dat de zij en haar echtgenoot christen zijn waarbij opgemerkt moet worden dat deze afkomst reeds naar voren werd gebracht tijdens de eerste asielaanvraag van de betrokkene, dat de eerste asielaanvraag van de

betrokkene desondanks definitief werd afgesloten door het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 31 oktober 2008, dat zowel het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in haar beslissing dd. 3 juni 2008 als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest dd. 31 oktober 2008 de vluchtelingenstatus weigerden aan de betrokkene en eveneens de subsidiaire bescherming weigerden, dat de betrokkene deze conclusies niet weerlegt. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen. In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de Koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

(...)"

"(...)

Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet De persoon die verklaart te heten Khajik Mardiros Jeanette geboren te Zakho, op (in) 01.02.1982 en van nationaliteit Irak te zijn, het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta . REDEN(EN) VAN DE BESLISSING : 2 • artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort van Irak voorzien van een geldig visum. Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden, Zwitserland Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta 1 om de volgende reden : Kan met eigen middelen niet wettelijk vertrekken Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden : Gezien de betrokkene op het moment van het nemen van deze beslissing enkel een nationaliteitsbewijs en een identiteitskaart toonde om te pogen haar identiteit en nationaliteit aan te tonen, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs van haar nationale autoriteiten te bekomen.

(...)"

3. Over de ontvankelijkheid

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 51/8 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) en van artikel 3 EVRM.

Ter adstruering van hun middel zetten de verzoekende partijen uiteen wat volgt:

" De appreciatiebevoegdheid die de Minister uit artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen put maakte het voorwerp uit van arrest nr. 88.870 van 11 juli 2000 van de Raad van State. Het arrest werd door een drievoudige kamer geveld en stelt dat de Dienst Vreemdelingenzaken zijn examen moet beperken tot het "nieuw" karakter van de gegevens die hem ter gelegenheid van de nieuwe asielaanvraag voorgelegd worden.

Tegenpartij moest zich in de bestreden beslissing uitspreken over twee nieuwe gegevens, die door verzoekers als nieuw gegevens in de zin van artikel 51/8 van de wet voorgesteld werden, namelijk:

1. Het feit dat de toestand van de Christenen in het Noorden van Irak verslechterde en dat ze het slachtoffer van willekeurig geweld worden, en dit enkel op religieuze basis. Die staving werd door middel van twee verslagen gedocumenteerd;
2. De aanval op hun huis.

De argumentatie van tegenpartij herleidt zich tot het feit dat de naam van verzoekers niet op de internetartikels vermeld is en dat de aanval op hun huis enkel op hun beweringen berust. Het feit dat de artikels de naam van verzoekers niet vermelden is op zich geen voldoende motivatie om te besluiten dat die artikels geen nieuw element in de zin van artikel 51/8 van de wet zijn wanneer uit die artikels blijkt dat het geweld ten aanzien van Christenen in Noord-Irak willekeurig is met als gevolg dat die gemeenschap in haar geheel slachtoffer van vervolging is.

Een vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet houdt niet op een vervolging te zijn omdat het alle leden van de groep treft, in tegendeel. De bestreden beslissing schendt bijgevolg dit artikel, evenals de artikelen 51/8 en 62 van de wet.

De bestreden beslissingen schenden aldus artikelen 48/3, 51/8 en 62 van de wet.

*Aangezien de ernst van het willekeurig geweld ten aanzien van Christenen in het Noorden van Irak, zoals beschreven in het "Minority rights group international" evenals van het "Congressional research service", documenten neergelegd in het kader van de derde asielaanvraag van verzoekers, schenden de bestreden beslissingen artikel 3 EVRM. Ze hebben immers als gevolg dat verzoekers het slachtoffer dreigen te worden van moord, kidnapping, onmogelijkheid om hun geloof in het openbaar uit te oefenen...In de dezelfde zin blijkt uit artikelen die gemakkelijk via Google teruggevonden worden dat de aanvallen die door verzoeker beschreven werden wel plaats vonden en dat het risico bestond dat de nu zeer beperkte christengemeenschap uit Noord-Irak uiteindelijk het land zou verlaten (stukken 4 en 5). Het risico waaraan verzoekers ongetwijfeld in geval van terugkeer naar Irak als christenen blootgesteld zouden zijn is ongetwijfeld een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 3 EVRM, zodat de bestreden beslissingen artikel 3 EVRM schenden.
(...)"*

Artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen".

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de dienst Vreemdelingenzaken toekent is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
- cumulatief aanwezig moeten zijn

De Dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput: in het geval dat er wordt beslist dat er door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is zij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de Commissaris-generaal (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100). In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13quater). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal.

Overeenkomstig het arrest van het Arbitragehof nr. 61/94 van 14 juli 1994 is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts bevoegd om van de voorliggende vordering tot schorsing kennis te nemen mocht aangetoond worden dat de nieuwe asielaanvraag wel degelijk op nieuwe gegevens is gesteund. Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 81/2008 van 27 mei 2008 stelt uitdrukkelijk dat de interpretatie die het Hof in zijn arresten 61/94 en 83/94 aan het vroegere artikel 50, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet heeft gegeven, evenzeer geldt ten aanzien van het "nieuwe" artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980, zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet. Dit impliceert dat verzoeker een ernstig middel moeten aanvoeren waarin zij de inhoudelijke wettigheid van de beslissing aanvecht en uiteenzet dat de beslissende overheid de door hem aangevoerde "nieuwe gegevens" ten onrechte buiten beschouwing laat.

Het betoog van de verzoekende partijen berust uitsluitend op de vervolging die de christelijke gemeenschap in haar geheel ondergaat. Zij voeren aan dat de christelijke gemeenschap als groep in haar geheel slachtoffer is van willekeurig geweld, dat zij immers slachtoffer dreigen te worden van moord, kidnapping en de onmogelijkheid om hun geloof in het openbaar te belijden.

Verzoekende partijen beperken zich in hun uiteenzetting tot een betoog met betrekking tot artikel 48/3 van de vreemdelingenwet hetgeen te dezen niet dienstig kan worden aangevoerd. De Dienst Vreemdelingenzaken is immers niet bevoegd om na te gaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet immers tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de Dienst Vreemdelingenzaken zijn bevoegdheid is te buiten gegaan door ten onrechte de nieuwe elementen niet als nieuwe gegevens te beschouwen noch dat de Dienst Vreemdelingenzaken deze nieuwe gegevens inhoudelijk zou beoordeeld hebben hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort. *In casu* is de gemachtigde niet verder gegaan dan de vaststelling dat verzoeker geen nieuwe gegevens heeft aangebracht en zet hij op omstandige wijze uiteen waarom hij dit meent. Verzoekende partijen tonen derhalve niet aan dat de motivering van de bestreden beslissing niet juist of kennelijk onredelijk is, noch dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Nu verzoekende partijen niet aantonen dat de door hun aangevoerde nieuwe gegevens ten onrechte buiten beschouwing werden gelaten door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kan niet anders worden vastgesteld dan dat de vordering tot schorsing van de beslissing tot weigering tot overwegingname van de asielaanvraag onontvankelijk is.

Verzoekende partijen verwijzen tenslotte naar algemene rapporten en het willekeurig geweld ten aanzien van christenen dat erin beschreven staat om te besluiten dat gelet op deze vaststellingen de bestreden beslissingen eveneens een schending van artikel 3 EVRM uitmaken. *In casu* dient vooreerst vastgesteld te worden dat verzoekende partijen enkel een bevel hebben gekregen om het Schengengrondgebied te verlaten. Nergens blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekende partijen gedwongen worden vrijwillig terug te keren naar hun land van herkomst, noch dat zij naar dit land worden gerepatriëerd. Hoe dan ook beperken verzoekende partijen zich tot blote

beweringen en verwijzingen naar rapporten zonder deze concreet te betrekken op de bestreden beslissing. De Raad dient derhalve vast te stellen dat verzoekende partijen *in casu* onvoldoende concrete gegevens hebben aangebracht die toelaten vast te stellen dat de bestreden beslissing een schending zou uitmaken van artikel 3 van het EVRM.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. HUYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. HUYS

A. VAN ISACKER